

tühhi näitas ollewad, wöttis sedda rohkeste ja sure ißjuga. „Agga Raakhans!“ ütles issa kaarna waastu, kes laua peal eddasi ja tagagäi kändis, „kelle käest olled sa sedda förmust warastanud? Sa olled sedda wiistist küssagilt salla ja ärratöötuid ja tood mulle nüüd ühhe asja, mis ma mitte puhta süddamega ennejäle ei tööhi piddada.“ Karen ei wöinud kül selle küssimise peale mitte wastata, muud kui teggi agga omma „fraak, fraak,“ paar korda, ja ajas ommad sulled laialti, nagu olleks ta selle peale ühke, et ta nisuggust tütki teinud. „Jah, jah ütles issa veel: „füllap teiesugusid mehhhi tunnukse jo, ei teie holi paljo auüst; kui teil agga middagi mele järel on, siis wöttate sedda, ja ei küssi jal lubba selle käest, kelle omma se on. Ei sulle wiist kegi sedda förmust posse kinkimud, ja kui sa ka tedda olled leidnud, siis posse ta minnu eggas sunnu, waid se on keslegi teise jägg, kes sedda wiist mitte hea melega posse ärra kautanud. „Maria,“ ütles Tobri, ennast omma naese pole võordes, sedda förmust peame meie sälje tagagäi andma, olgu ta kelle pärralt tahhes. Üllekohtu läbbi ei pea meie mitte abbi nöudma. Tahhab Jummal meile kaarna läbbi abbi sata, siis jäab meile temma abbi, kui meie agga omma poolt ilma

kaivaluseta ning lehtlased olleme. Agga tahhab kurrat meid se läbbi kiisata, siis ei pea temma nöu meie jures mitte korda minnema. Maria öhkas se peale, tundis agga omma mehhhe sõnna täieste öige ollewad. Ümmeti lotis ta, et kui förmukse perremest leitakse, nad ta käest faunist leidmisse palka saaksid, mis läbbi siis omma villetsat maeapiddamise järge wöiksid kohhendada. „Se on muidugi teada, — ütles Tobri, — et se förmus meile siis agga õnne toob, kui meie öigust teme.“ Nenda kenneledes faddus se öhtu nende käest. Raakhans lasti õue, ja lapsed heitsid maggama; agga Tobri ei wöinud silma linni panna. Ni pea kui walge sai, läks ta omma ausa öppetaja jure, räkis temmale sedda förmukse luggu ja ütles temmale omma nöu, et ta sedda hea melega selle fätte, kes kautanud, tahhaks tagagäi anda, agga et ta siiski ei teaks, kuid a sedda wöiks tehha. Öppetaja kulis sedda könnet ja rõmuistas mehhhe kohtlase mele pärrast, kelle häddä ta kül tundis, ja wöttis förmukse omma fätte. Agga kuida panui ta immeksi, kui ta seal peal kunninga Tanišlauskse froni ja nimme näggi sisse tillitud ollewad. Öppetaja andis kohhe sedda asja selgeste ja täieste kunningale teada, ja jubba teisel päeval tuli üks kunninglik